

BOEKEN?

Klik
Hier

home

cabaret

dans

musical

muziektheater

toneel

tijdschrift scènes

premières

Waardevolle ambassadeur voor tolerantie

Jos Schuring

Ja - Nasrdin Dchar

Gezien op: 14 februari, Stadsschouwburg Amsterdam **Te zien t/m:** 2 juni 2019

Nasrdin wil trouwen met Amy. Ze zijn al jarenlang samen en Amy is liefdevol in de familie Dchar opgenomen. Als Amy zegt dat ze graag een biertje wil drinken op de bruiloft is Nasrdin van slag. Amy is op haar beurt verbijsterd als ze hoort dat hij haar niet wil zoenen na het jawoord. 'Ik kan je toch op je voorhoofd kussen.'

Na *Oumi* en *Dad is* dit de derde solo van Dchar en ook nu speelt uiteraard (?) zijn Marokkaanse afkomst een grote rol. Dchar verhaalt vooral over de cultuurverschillen tussen Marokkanen en Nederlanders. Dchar legt uitvoerig uit dat in gesprekken gevoelige kwesties bij mensen van Marokkaanse afkomst veel onder het tapijt worden geveegd om *hsoema* te voorkomen. Dat is een Arabisch woord dat veelal vertaald wordt als plaatsvervangende schaamte. Het kan hem razend maken: 'Wij hebben nu eenmaal niet zoals jullie geleerd om overal openlijk over te praten.'

Floris van Delft regisseerde en schreef samen met Dchar de tekst die soms wordt onderbroken door een dansje. Robin Vogel ontwierp een grote houten kist als decor, die enkele verrassende vondsten herbergt. Opnieuw houdt Dchar moeiteloos anderhalf uur lang de aandacht vast.

Ja

Deze voorstelling is minder activistisch geladen dan *Dad*. In *Ja* zoekt Dchar vooral naar begrip. Zijn vorm van verteltheater leent zich daar erg goed voor, zij het dat veel bezoekers van *Ja* waarschijnlijk al heel erg open staan voor cultuurverschillen. Het preken voor eigen parochie blijft een lastig fenomeen in het theater, maar Dchar is sinds zijn Gouden Kalf een waardevolle ambassadeur van tolerantie. 'Als je tijd geeft aan wat moeilijk is, wordt moeilijk makkelijk.' Het is een optimistische boodschap die hij mee geeft aan zijn publiek. Ik hoop dat veel mensen *Ja* gaan zien.